

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/558/2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

81/2016. (V. 5.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2015. november 24-én előterjesztett **panaszát** a 2016. május 5-én megtartott zárt ülésén zárt ülésen született döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a S.-i Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedés történt.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben 2015. november 5. napján foganatosított közlekedésrendészeti intézkedés és annak módja (szabályszerűsége, diszkriminatív jellege), az azonosításra vonatkozó kötelezettség, valamint a rendőri hangnem miatt 2015. november 24-én elektronikus úton terjesztette elő panaszát, amit 2015. december 9-én postai úton megerősített, illetve kiegészített.

I.

A panaszbeadvány szerint 2015. november 5-én 10 óra 40 perc körül a panaszos V. település külterületén haladt gépkocsival, és a N. irányában levő körforgalomba érkezett (18-19. km szelvény). A panaszos a körforgalomban kis sebességgel haladt, amikor észlelte, hogy a N. felé kivezető sávban egy fényhidat használó rendőrségi gépkocsi áll. Menetközben a panaszos észrevette, hogy a körforgalom közepén, neki háttal két rendőr járőr zsebre, illetve karba tett kézzel áll.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos előtt egy ezüst színű, „puttonyos” személygépkocsi a N. felől bevezető sávban hagyta el a körforgalmat, a panaszos is így tett, mivel semmiféle hatósági megállításra kötelező jelzéssel (utasítással) nem találkozott.

Ezt követően, amikor N. felé haladt a panaszos, kb. a 20. km szelvény után észlelte, hogy egy, kizárólag fényjelzést használó rendőrségi gépkocsi haladt mögötte. A panaszos először nem is feltételezte azt, hogy a rendőr őt akarja megállítani, mégis úgy gondolta, hogy lassítva megy tovább. A rendőrautó is lassított, bár akkor sem jelezte, hogy a panaszosnak meg kellene állnia, ennek ellenére megállt a gépkocsival.

Ezt követően a rendőr kiszállt a szolgálati gépkocsiból, és foghegyről, halkán köszönt („Jó napot!”), majd vehemensen a panaszoshoz intézte a kérdést: „Nem látta a rendőrautót?” A panaszos azt mondta, hogy látta, amire a rendőr megkérdezte, hogy akkor miért nem állt meg. A panaszos azt felelte, hogy nem történt megállásra utasítás, kar- vagy egyéb jelzés. A járőr közölte, hogy a panaszos közlekedési szabálysértést követett el, ezért feljelenti. A panaszos közben átadta az iratait, és megkérdezte, hogy az előtte a körforgalomból kikanyarodó ezüst színű dobozos kocs vezetője miért hajthatott ki, amire azt a választ kapta, hogy „az csak ide, helybe ment”.

A rendőr elment, majd pár perc elteltével visszament a panaszoshoz, és közölte, hogy veszélyes árut szállító jármű balesete miatt van lezárva az útszakasz, ami miatt kerülni kell M. település felé. A panaszos tudomásul vette a közlést, és megkérdezte, hogy a helyszínen kap-e a körülményeket rögzítő jegyzőkönyvet vagy más dokumentumot. A rendőr erre azt válaszolta, hogy semmilyen dokumentumot nem készít, az majd a feljelentés miatt indul eljárással.

A rendőrnek csak a tépőzárás névtáblája volt az egyenruháján, ezért a panaszos kiszállt a gépkocsiból, és megkérte a rendőrt, hogy mondja meg az azonosító számát, aminek kelletlenül tett eleget azzal, hogy láthatósági mellényének cipzárját lehúzta, ami alatt láthatóvá vált az azonosító szám.

A panaszos ezt követően tett még egy kört a körforgalomban, amiben ekkor két jármű állt, az intézkedő rendőrök pedig már a körforgalmi úttest mindkét oldalán elhelyezkedve intézkedtek.

A panaszos egyébként egyedül utazott a gépjárműben, kép- és hangfelvételt nem készített, de ha a rendőrségi szolgálati gépkocsiban volt kamera, az igazolhatta a panaszos állításait.

2) A panaszos sérelmezte, hogy figyelmetlen, hanyag és szakmaiatlan rendőri intézkedés (megállítás hiánya) miatt, ráutaló magatartás megvalósulása miatt neki kell a következményeket viselnie. A járőrök nem ismerték a forgalomirányító jelzéseket, vagy ha ismerték, használniuk kellett volna.

Sérelmezte azt is, hogy balesetveszélyesen zárták a körforgalmat, egy nem abban történt közlekedési baleset, veszélyhelyzet előállása nélkül, úgy, hogy a körforgalom után közvetlenül legalább 3 olyan közútról való lehajtási lehetőség volt, ahol az adott forgalom (még a teherforgalom is) megfordítható, átterelhető a másik sávba.

3) A panaszos előadta, hogy a panaszbeadvány Testülethez benyújtása időpontjáig nem kapott a feljelentésről értesítést. A panasz kiegészítésben viszont már úgy nyilatkozott, hogy megkapta a rendőrségtől a szabálysértési eljárásban született határozatot, amelyet több ponton sérelmesnek tartott.

a) A határozat indokolása szerint 11 órakor történt a szabálysértés, ami ténylegesen korábban történt.

b) A panaszos nem halláskárosodott, gépkocsijában a rádió nem működik, ezért a megkülönböztető hangjelzést észlelte volna, ha használta volna a rendőr. Ezzel kapcsolatban a panaszos megjegyezte azt is, hogy a körforgalomban beszélgető járórok nem is tudtak időben hangjelzést adni, mivel gépjárművüktől messzebb tartózkodtak.

c) A körforgalom elhagyása után nem a rendőrijárőrök mentek a panaszos után, hanem egy rendőr (ezért valótlán a határozat azon mondata, miszerint „... nevezettel közölték, hogy cselekménye szabálysértést képez, ezért ellene szabálysértési feljelentést tesznek”).

d) A panaszos nem ismeri a S.-i Rendőrkapitányság áttett ügyiratának tartalmát, de furcsának tartja, hogy a M.-i Rendőrkapitányság által hozott döntésben a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 6. §-ának (2) bekezdés ab) pontja alapján („Ha a rendőr a forgalmat nem útkereszteződésben irányítja, menet közben a megkülönböztető fényjelzést használó gépkocsiból, illetve motorkerékpárról ad jelzést, karjának, fehér szegélyű piros tárcsának, piros vagy fehér fényű lámpának fel-le mozgatásával, illetőleg hangszórón vagy a megállásra felhívó szövegű felirattal”) állapították meg felelősségét. A panaszos állítása szerint ugyanakkor ezen intézkedéseket (fehér szegélyű piros tárcsa, piros / fehér fényű lámpa fel-le mozgatása, hangszóró használata / a megállásra felhívó szövegű felirat alkalmazása) nem foganatosították a rendőrök. Ennek ellenére a panaszos a fényjelzést észlelve – irányjelző használata mellett – megállt az úttest jobb oldalára lehúzódba. A megállítási helyszín egyébként egy szűk, lejtős útszakaszon volt, ami nem alkalmas balesetmentes megállításra.

e) A körforgalom olyan forgalomszervezési megoldás, amit főleg nagy forgalmú vagy veszélyes útkereszteződésekben alakítanak ki, és mint ilyen, speciális útkereszteződésnek tekinthető. A panaszos a szabálysértést – a szabálysértési döntés szerint – valójában nem is a körforgalomban követte el, hanem azt követően, bár akkor sem volt szabályos a rendőr általi megállítás. A megállást egyébként maga teljesítette.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

1) A panaszossal szemben a S.-i Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály V.-i Rendőrőrs c. r. törzsőrmestere intézkedett 2015. november 5-én. A Megyei Rendőr-főkapitányság kötelékében nem szolgál 35078-as jelvéyszámú rendőr, de minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy a panaszossal szemben a r. törzsőrmester intézkedett.

2) A S.-i Rendőrkapitányság r. alezredes megbízott vezetőjének tájékoztató levele az alábbi információkat tartalmazza.

a) 2015. november 5-én 8 óra 40 perckor egy tehergépkocsi közlekedett N. belterületén az A. utca irányából V. település irányába. Haladása során a P. utca kereszteződésében jobbra kanyarodása során, az ellenkező irányú lejtésű úton a tehergépkocsi platója a rakományával (8000 liter vas-klorid) együtt balra, félig az úttestre, félig az útpadkára leborult. A balesetben személyi sérülés nem történt. A helyszínen jelenlevő tű. százados kárhely parancsnok a szivárgó és elfolyt veszélyes anyag miatt teljes útzárat kért a mentés idejére, amit 9 órától 12 óra 45 percig foganatosítottak. A lezárás idejére, egyik irányból az X úton a körforgalomnál, másik irányból az ún. ... elágazóban forgalomterelést végeztek. Az ügyben ismeretlen tettes ellen foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés miatt büntetőeljárás van folyamatban a S.-i Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztályán.

b) A körforgalomnál a megkülönböztetett jelzéssel ellátott szolgálati gépkocsival a S.-i Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály V.-i Rendőrőrs két beosztottja: egy c. r. főtörzsőrmester járőrvezető és a panaszos által név szerint megjelölt c. r. törzsőrmester foganatosította az útlezárást.

c) A rendőri jelentésekben foglaltak szerint c. r. törzsőrmester a panaszos megállítása céljából csak a szolgálati gépjármű megkülönböztető fényjelzését használta, valamint a jármű kürtjével adott több alkalommal rövid hangjelzést. A rendőrségi gépjárművek megkülönböztető jelzéseinek használatáról, valamint a gépjárművezetők pszichológiai alkalmassági vizsgálatáról szóló 63/2007. (OT 34.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK Utasítás) szerint, megkülönböztető jelzés használatának csak a megkülönböztető és figyelmeztető jelzést adó készülék felszerelésének és használatának szabályairól szóló 12/2007. (III. 13.) IRM rendelet 1. §-ának a) pontjában meghatározott megkülönböztető fényjelzést és hangjelzést adó készüléknek a KRESZ 49. §-ának (2) bekezdése szerinti együttes alkalmazása minősül. Mivel az intézkedő rendőr csak a megkülönböztető fényjelzést használta a körforgalom lezárásánál, illetve a fent említett gépjármű megállításánál, ezért az nem minősül megkülönböztető jelzés használatának, így a vonatkozó rendelkezések szerint nem kell dokumentálni a gépjármű menetlevelében.

A rendőrség a panaszolt intézkedésről kép- és hangfelvétellel nem rendelkezik.

d) Az ügyben szereplő rendőrök az említett útlezárás foganatosítása során 11 óra körül észlelték, hogy a panaszos az által vezetett személygépkocsival az útlezárást figyelmen kívül hagyva, azt kikerülve behajtott a lezárt útszakaszra a körforgalomba behajtó sávon, a menetirány szerinti baloldalon, a kötelező haladási iránnyal szemben. Ezzel összefüggésben a S.-i Rendőrkapitányság vezetője idézett az intézkedő c. r. törzsőrmester által utólag készített jelentésből. (Állásfoglalás II. rész 3) pont)

A rendőri jelentésben foglaltak szerint a panaszos csak több száz méter után állt meg. Az intézkedést ezen a helyen foganatosította a rendőr vele szemben.

A rendőri jelentésben foglaltak szerint az adott időpontban a lezárt útszakaszon más jármű, így puttonyos jármű sem közlekedett.

e) A panaszos megállítása tekintetében a rendőrkapitányság vezetője hivatkozott a c. r. törzsőrmester jelentésében foglaltakra, illetve jogszabályi alapjaként a KRESZ 6. §-ának (2) bekezdés a) és b) pontjaira. Mivel a c. r. törzsőrmester a panaszos járművének megállítása során egyedül tartózkodott a szolgálati gépkocsiban, a személy- és vagyónbiztonság szem előtt tartása mellett nem volt lehetősége a KRESZ hivatkozott szabályozásában foglaltaknak teljes mértékben eleget tenni, mivel egy jelzőtárcsa használata, vagy a járműben levő hangosbemondó alkalmazása (bekapcsolása, kézbevétele stb.) oly mértékben elterelte volna figyelmét a vezetéstől, ami jelentős balesetveszéllyel járt volna. A rendőr a jármű megállítása során csak megkülönböztető fényjelzést használt, amelynek jogszabályi megítélésére az Állásfoglalás II. rész 2) c) pontjában ismertetettek az irányadók.

f) Annak a kérdésnek a tekintetében, hogy a rendőr milyen tartalmú tájékoztatást, illetve felvilágosítást adott a panaszosnak a feljelentéssel, illetve az eljárással kapcsolatban, a r. alezredes úgyszintén a rendőri jelentésre hivatkozott. Egyben tájékoztatást adott, miszerint az intézkedő rendőr felettese által készített parancsnoki kivizsgálás szerint a panaszossal szemben alkalmazott intézkedések jogszerűek, szükségesek és arányosak voltak. Az intézkedő rendőr messzemenőig figyelembe vette az Rtv. előírásait [Rtv. 13. § (1) bek., 15. § (1) bek., 2. § (1) bek., 11. § (1) bek.].

3) A panaszossal szemben intézkedő c. r. törzsőrmester a Testület felhívására utólag jelentést készített, amely az alábbiakat tartalmazza.

2015. november 5-én 8 órától 20 óráig a V.-i Rendőrőrs illetékességi területén szolgálati gépkocsival szolgálatot látott el a c. r. főtörzsőrmesterrel. A c. r. főtörzsőrmester volt a járórvezető, a c. r. törzsőrmester a járórtársi feladatokat látta el.

Szolgálatuk teljesítése során, 9 óra 15 perctől 12 óra 45 percig V. – N. útszakaszon útlezárást hajtottak végre baleset miatt, amelynek során a V. településnél levő körforgalom N. felé vezető kihajtóját zárták le, mivel a teher- és személyforgalom biztonságos elterelésére itt volt lehetőség. A lezárást a szolgálati gépjármű igénybevételevel, az úton keresztbe állva, megkülönböztető fényjelzést használatával hajtották végre az említett sávon, mivel a többi forgalmi sávon, forgalommal szemben való haladást a KRESZ vonatkozó rendelkezése egyértelműen tiltja, így a többi forgalmi sávba N. felé az azon való közlekedés egyértelműen tilos. Az említett körforgalomban az útlezárást követően folyamatos volt a forgalom, így csak azokat a gépjárműveket állították meg, amelyek N. irányába jelezték bekanyarodási szándékukat. Azok a járművek, amelyeknek vezetői ezt a szándékukat nem jelezték, azokat nem állították meg, hogy a körforgalomban ne torlódjanak fel a járművek, és a forgalom zavartalanul haladhasson.

Az útlezárás során, 11 óra körül a panaszos által vezetett gépkocsi haladt át a körforgalomban, és bekanyarodási szándékát nem jelezte N. irányába, hanem továbbhaladt a körforgalomban, így nem állították meg. De a panaszos az útlezárást figyelmen kívül hagyva azt kikerülte, a kiemelt járdaszívet érintve behajtott a lezárt útszakaszra a körforgalomba behajtó sávon, a menetirány szerinti bal oldalon, a kötelező haladási iránnyal szemben.

Ezt követően, mivel a panaszos szabálysértést követett el, és járművével a baleset irányába haladt, a c. r. törzsőrmester a szolgálati gépjárművel megpróbálta intézkedés alá vonni, oly módon, hogy mögötte, azonos sebességgel haladva megkülönböztető fényjelzést használt,

majd a gépjármű kormányáról működtethető hangkürt lenyomásával rövid hangjelzést adott le. Eközben a c. r. főtürsőrmester ott maradt a helyszínen, és folytatta az útlezárást. Az érintett útszakaszon „puttonyos” egyéb jármű nem közlekedett sem a panaszos járműve előtt, sem a szolgálati gépkocsi mögött; a rendőri jelzés egyértelműen a panaszosra vonatkozott. A rövid hangjelzések ellenére a jármű vezetője a rendőri jelzésre nem állt meg, valamint – láthatóan – a sebességét nem csökkentette, csak több száz méter után állt meg.

A c. r. türsőrmester kiszállt a gépkocsiból, és határozottan, napszaknak megfelelő köszönéssel, tisztelgéssel intézkedést kezdeményezett a panaszossal szemben. Közölte vele, hogy szabálysértést követett el, így személyazonossága megállapítása céljából igazoltatja, a szabálysértési eljárás lefolytatása végett. Elkérte személyazonosító okmányait, illetve a gépjármű forgalmi engedélyét, amiket a panaszos átadott.

Az intézkedés végén a rendőr a panaszost ismét tájékoztatta, hogy cselekménye szabálysértést képez, ezért ellene szabálysértési feljelentést tesz, amit megértett. A panaszos azt kérdezte a c. r. türsőrmestertől, hogy a helyszínen valamilyen jegyzőkönyvet állít-e ki az intézkedésről, amire azt válaszolta, hogy a helyszínen semmiféle jegyzőkönyvet nem állít ki, majd a szabálysértési feljelentés során a szabálysértési hatóság idézést küld részére.

A panaszos azt mondta, hogy az intézkedéssel szemben panasszal él, amit a rendőr tudomásul vett, azt követően az egyenruháján elhelyezett szolgálati jelvénye felmutatásával, illetve szóbeli közléssel tájékoztatta a jelvénytéről, továbbá a panasztételi lehetőségeiről is.

A panaszos okmányait a rendőr visszaadta, majd az intézkedést befejezte, és felszólította a panaszost, hogy forduljon vissza V. település irányába, és a körforgalomból M. település irányába tudja a legrövidebb úton kikerülni a balesetet. A szolgálati gépjárműbe ült a rendőr, amikor a panaszos odalépett és ismételt megkérdezte jelvénytéről, amit ő ismételt, jól érthetően elmondott.

4) A panaszossal szemben intézkedő c. r. türsőrmesterrel szolgálatot ellátó c. r. főtürsőrmester is utólagos jelentést készített a panaszolt rendőri intézkedés részleteiről.

A jelentés az alábbi többletinformációt tartalmazza. Amikor a panaszos gépkocsijával áthaladt a körforgalomban, majd az útlezárást figyelmen kívül hagyva azt kikerülte, és behajtott a lezárt útszakaszra, a kötelező haladási iránnyal szemben, a c. r. főtürsőrmester utasította a r. türsőrmestert (mivel a szolgálati gépkocsit az aznapi szolgálat ellátása során ő vezette), hogy vonja intézkedés alá a szabálysértést elkövető személyt és az általa vezetett gépjárművet.

A c. r. főtürsőrmester a panaszost már korábban ismerte és nem tudott volna időben megfelelő segítséget kérni, hogy ellenőrzés alá tudja vonni a r. türsőrmesterrel, így a forgalomra és a napszakra való tekintettel a körforgalomnál maradt, és továbbirányította a lezárás miatt a forgalmat. Ezért a c. r. türsőrmester intézkedését nem látta, nem hallotta.

Amikor a c. r. türsőrmester visszatért a körforgalomhoz, jelentette, hogy a panaszossal szemben szabálysértési feljelentést fog tenni, illetve közölte, hogy panaszos jelezte felé, hogy ő pedig panasszal fog élni.

5) A S.-i Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályának r. alezredes vezetője a panasz kapcsán kivizsgálta az intézkedés körülményeit. A megállapításairól szóló jelentés az Állásfoglalás II. rész 2)-4) pontjaiban ismertetettekhez képest annyi eltérést tartalmaz, hogy amikor a panaszos a helyszínen jegyzőkönyvet szeretett volna kérni az intézkedésről, a rendőr azt a tájékoztatást adta, hogy a helyszínen jegyzőkönyvet nem tölt ki, a szabálysértési eljárás a feljelentés elkészítése után fog megindulni.

Az osztályvezető megállapítása szerint a panaszossal szemben alkalmazott intézkedések jogszerűek, szakszerűek voltak, az arányosság követelményét szem előtt tartották, és mindenben megfeleltek a törvényi előírásoknak. Az intézkedés kulturált, szakszerű és célszerű volt, a törvényes intézkedés határait nem lépte át.

6) A rendőrség továbbította a Testület felé a panaszos közigazgatási bírság ügyében keletkezett dokumentumokat is.

a) A c. r. törzsőrmester és a c. r. főtörzsőrmester a panaszolt rendőri intézkedés napján szabálysértési feljelentést készítettek a kötelező haladási irányra vonatkozó szabályok megsértése miatt.

A feljelentés tartalmilag az Állásfoglalás II. rész 3) pontjában ismertetett dokumentummal azonos módon tartalmazza a tényállást, azaz az útlezárás során, 11 órakor a panaszos azt figyelmen kívül hagyva kikerülte, és behajtott a lezárt útszakaszra a körforgalomba behajtó sávon, a menetirány szerinti bal oldalon, a kötelező haladási iránnyal szemben. A c. r. törzsőrmester által kezdeményezett intézkedés leírása a korábban ismertetett dokumentumokban foglaltakkal azonos tartalommal szerepel a szabálysértési feljelentésben.

b) A S.-i Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztálya 2015. december 8. napján közigazgatási eljárást indított a panaszos ellen a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 20. §-ának (1) bekezdés kg) pontjába ütköző jogsértés elkövetése miatt. Az erről szóló értesítés 2015. december 8-án kelt, amit a tértivevény tanúsága szerint a panaszossal egy címen lakó édesapja 2015. december 12-én átvett.

c) A közigazgatási hatósági eljárásban tanúként hallgatták ki a c. r. törzsőrmestert és a c. r. főtörzsőrmestert is.

A c. r. főtörzsőrmester tanúkénti meghallgatása során – az Állásfoglalás II. rész 2)-5) pontjaiban ismertetett dokumentumokban foglaltakhoz képest – annyi többletinformációt szolgáltatott, hogy a c. r. törzsőrmester elmondta neki: a panaszos a vele szemben történt intézkedés során azt mondta, nem látta a rendőröket és nem szólt neki senki, hogy arra nem mehet.

A c. r. törzsőrmester tanúkénti meghallgatása során készült jegyzőkönyv az alábbi többlet információt tartalmazza. Az útzár során a rendőrök a szolgálati gépkocsit a körforgalomban úgy állították le, hogy N. település felé kivezető ágnál keresztben álltak meg vele, lezárva a kihaladás lehetőségét. Így biztosították, hogy a lezárt szakaszra senki ne haladjon be. Úgy álltak meg, hogy V. település központja felől érkezőknek szemben legyenek, jól látható módon. Mindkét rendőr a gépjárműtől balra állt, és jól láthatóak voltak, nem álltak takarásban.

A forgalom folyamatos volt a lezárás után. Aki V. település felől érkezett a rendőrök irányába, és használta az irányjelzőt, hogy N. település felé akar kihajtani, azokat a gépkocsikat megállították és tájékoztatták, hogy merre tudnak kerülni. Nem minden gépkocsit állítottak meg, hogy ne torlódjon fel a forgalom, csak azokat, amelyek tehát N. felé jelezték kihajtási szándékukat. Minden autós megértette, merre tudja kikerülni a lezárt útszakaszt. És mivel a forgalom folyamatos volt a körforgalomban, a c. r. törzsőrmester nem azt figyelte, melyik jármű melyik behajtón hajtott be, hanem azt, melyik járművezető jelzi kihajtási szándékát N. település felé.

A panaszos nem jelzett N. település felé kihajtási szándékot, ezért a c. r. törzsőrmester nem is tulajdonított neki jelentőséget, hanem már a következő érkező járművet figyelte. Emlékezete szerint a panaszos mögött közvetlenül nem haladt jármű.

A c. r. törzsőrmester úgy nyilatkozott: amikor a panaszos gépkocsijával elhaladt a rendőr mellett, egészen biztosan nem jelzett kihajtási szándékot, mert akkor megállították volna, ahogy korábban az összes többi járművet is. Miután a panaszos elhaladt a rendőrök mellett, utána a c. r. törzsőrmester azt látta, hogy jobbra irányította a gépkocsit, felhajtott a járdaszízigetre, kanyarodott N. felé, szemben a forgalommal. Azon a részen hajtott ki a körforgalomból a panaszos, ahol a N. felől érkező járművek behaladnak a körforgalomba. A panaszos gépkocsijával szemből érkező jármű nem volt, mert le volt zárva az útszakasz.

Amikor a c. r. törzsőrmester ezt látta, beszállt a szolgálati gépkocsiba, és utána indult, társa pedig ott maradt a zárás miatt. A panaszos a menetirány szerinti bal oldali forgalmi sávban kb. 50 métert haladt. Mire a c. r. törzsőrmester beült a szolgálati gépkocsiba, megfordult és elindult, a panaszos akkor tért át saját forgalmi sávjába. A rendőr az elindulástól a megállításhig kb. egy kilométert tett meg, a panaszos gépkocsija mögött több száz métert haladt, amikor is a panaszos nem reagált a megkülönböztető fényjelzés használatára, illetve a arra sem, hogy több esetben használta a gépkocsi hangkürtjét. A szoborpark után sikerült megállítani a panaszost. Amikor a rendőr intézkedés alá vonta a panaszost, közölte vele, hogy szabálysértést követett el, amit először nem értett. A c. r. törzsőrmester elmondta neki, hogy forgalommal szembeni sávban hajtott ki a körforgalomból, és szolgálati gépkocsival le volt zárva az N. településre vezető út.

A panaszos azt válaszolta, hogy szerinte az útszakasz nem volt lezárva, és arra hivatkozott, hogy őt nem állították meg.

III.

A panaszos sérelmezte a vele szemben született szabálysértési határozat egyes rendelkezéseit. A panasz ezen része tekintetében a Testület az alábbiakra hívja fel a figyelmet.

A Testület hatáskörét az Rtv. szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében az, akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

- a) panasszal fordulhat az intézkedést fogantatosító rendőri szervhez vagy
- b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően
 - ba) az országos rendőrfőkapitány,
 - bb) a belső bűnmegelőzési és büntelődési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
 - bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.

Az Rtv. idézett rendelkezése szerint a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések tartoznak, amelyek az Rtv. IV., V., és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel, más esetekben érdemi vizsgálatot nem folytathat. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű- átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem. A szabálysértési határozat egyes rendelkezéseinek felülbírálata hatáskörén kívül esik.

IV.

A panaszos sérelmezte a közlekedésrendészeti intézkedést, annak végrehajtási módját szakszerűtlennek és balesetveszélyesnek, továbbá diszkriminatív jellegűnek ítélte. Panaszolta továbbá a rendőr azonosításra vonatkozó kötelezettsége nem megfelelő teljesítését, illetve azt, hogy a helyszínen nem kapott dokumentumot az intézkedésről.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – **megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, illetve az Alaptörvény XV. cikkében foglalt diszkrimináció tilalmát az alábbiak szerint.**

- 1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrség a panaszost indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vont-e intézkedés alá.

A panaszbeadványban a panaszos arról számolt be, hogy közúti közlekedése során állította meg a rendőr.

A rendőrségi dokumentumokból kiderül, hogy a szolgálatot teljesítő rendőröket egy vegyi anyagot szállító járműben bekövetkezett közlekedési baleset helyszínére hívták a panaszolt rendőri intézkedés napján, és több órán keresztül útzárat kellett biztosítaniuk. A rendőrök észlelték, hogy a panaszos az általa vezetett személygépkocsival az útlezárást figyelmen kívül hagyva, azt kikerülve behajtott a lezárt útszakaszra a körforgalomba behajtó sávon, a menetirány szerinti baloldalon, a kötelező haladási iránnyal szemben.

Az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 2., illetve 4. pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében, illetve közlekedési hatósági és rendészeti feladatokat lát el.

A rendőr intézkedési kötelezettségét az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rögzíti: a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-a szerint a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett – ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak – szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.

A Testület utal továbbá az útzárra vonatkozó szabályozásra. Az Rtv. 51. §-a szerint a rendőrség közút forgalmának korlátozását vagy közút lezárását rendelheti el a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy, valamint a bűncselekmény elkövetőjének elfogására és a külön jogszabályban kijelölt létesítmények védelmére, ennek során – a közlekedés biztonságát is figyelembe véve, külön jogszabályban meghatározott feltételekkel – útzárat telepíthet. Útzár alkalmazása során a rendőrség járművek áthaladását torlaszszerűen vagy más módon lassító, megakadályozó építményt, technikai berendezést vagy ezek hiányában bármilyen eszközt telepíthet, amellyel a rendőri intézkedés foganatosítása előtt járművel menekülő személyek feltartóztatása, elfogása elérhető.

A Szolgálati Szabályzat 44. §-a is rendelkezik az útzárról. Közúton vagy közforgalom számára megnyitott egyéb úton útzár ellenőrző-átengedő pont működtetésével telepíthető. Ez alól kivételt képez az út szolgálati járművel történő eltorlaszoló sűrűségű sürgős esetben, amikor az útzár telepítésének elrendelésére jogosult engedélyével hajtható végre. Ebben az esetben a szolgálati jármű megkülönböztető fényjelzését folyamatosan működtetni kell. Az útzár alkalmazását illetékességi területén – az autópálya és az autópálya kivételével – a megyei (fővárosi) rendőrfőkapitány, a rendészeti vagy a bűnügyi rendőrfőkapitány-helyettes, a rendőrkapitány vagy a határrendészeti kirendeltség vezetője rendeli el. (Ha az útzár telepítésének elrendelésére jogosult szolgálati elöljáró döntésének meghozatala indokolatlan késedelemmel járna, az útzár telepítésének engedélyezésére az illetékes ügyelet vezetője is jogosult.)

A rendőrség által hivatkozott és észlelt szabályszegéssel összefüggésben továbbá a Testület utal az alábbi jogszabályi rendelkezésekre.

A KRESZ 29. §-a az irányváltatás, irányjelzés szabályait tartalmazza. Aki járművel irányt változtat (terelővonalat, az úttest szélét vagy képzeletbeli felezővonalát átlépi, forgalmi sávot változtat, másik útra bekanyarodik, főútvonalról vagy szilárd burkolatú útról letér stb.) köteles az azonos irányban vagy szemben haladó, irányt nem változtató járműveknek elsőbbséget adni. Az irányváltatást – ide nem értve a körforgalmú útra történő bekanyarodást – a művelet előtt kellő időben megkezdett és annak befejezéséig folyamatosan adott irányjelzéssel kell jelezni. E rendelkezést kell alkalmazni a körforgalmú útról történő letérés esetében is. A jármű vezetője egyéb esetben (pl. útkereszteződésben kanyarodó főútvonalon való továbbhaladás esetén) is adhat irányjelzést, ha ezzel továbbhaladási irányáról a közlekedés más résztvevői számára többlettájékoztatást ad, az irányjelzés azonban megtévesztő nem lehet.

A Kkt. 20. §-ának (1) bekezdés kg) pontja szerint a Kkt.-ben, valamint külön jogszabályban és közösségi jogi aktusban a közúti közlekedési szabályok közül a behajtási tilalomra, a korlátozott övezetre (zóna), a kötelező haladási irányra vonatkozó rendelkezések megsértői bírság fizetésére kötelezhetők.

A Testület a vonatkozó jogszabályhelyek ismertetését követően utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely cselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a szabálysértési hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését – akkor, amikor a rendőrség az intézkedés jogalapjaként szabálysértés elkövetésére hivatkozik – az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, felmerülhetett-e bármely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

A lezárt útszakaszra történő behajtás, illetve a kötelező haladási iránnyal szemben történő közlekedés, illetve az irányjelzés nélküli közlekedés olyan jogellenes magatartások, amelyek rendőri intézkedést, illetve szabálysértési felelősségre vonás kilátásba helyezését indokolják. **Ezért a Testület megítélése szerint a szabálysértés elkövetésének gyanúja bizonyosan olyan körülmény, amely a közrend védelme érdekében az Rtv. idézett 13. §-a alapján intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. A Testület megállapítása szerint a jogszerű rendőri fellépéssel nem sérült a panaszos tisztességének eljárásához való joga.**

2) A panaszbeadvány szerint a rendőrök balesetveszélyes módon zárták le a körforgalmat, illetve nem használt az őt megállító rendőr hangjelzést.

A rendőrségi dokumentumok szerint a c. r. törzsőrmester csak a szolgálati jármű megkülönböztető fényjelzését használta, illetve a jármű kürtjével adott több ízben rövid hangjelzést, ennek ellenére a panaszos csak több száz méter után állt meg.

Az Rtv. 11. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója

utasításainak – az Rtv.-ben foglaltak figyelembevételével – engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.

A KRESZ 3. §-ának (1) bekezdés a) és c) pontja szerint, aki a közúti közlekedésben részt vesz, köteles a közúti forgalomra, valamint a közútnak és környezetének a védelmére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket megtartani, illetve úgy közlekedni, hogy a személy- és vagyonbiztonságot ne veszélyeztesse, másokat közlekedésükben indokolatlanul ne akadályozzon, és ne zavarjon. A KRESZ rendelkezései – eltérő rendelkezések hiányában – a rendőrségi gépjárművek vezetőire is irányadók.

A KRESZ 6. §-ának (2) bekezdés ab) pontja rendelkezik arról, amennyiben a rendőr a forgalmat nem útkereszteződésben irányítja, akkor hogyan kell menet közben gépjárművet megállítani. Eszerint a rendőr a közlekedő gépjármű megállítására megkülönböztető fényjelzést használó gépkocsiból, illetve motorkerékpárról ad jelzést, karjának, fehér szegélyű piros tárcsának, piros vagy fehér fényű lámpának fel-le mozgatásával, illetőleg hangszórón vagy a megállásra felhívó szövegű felirattal. Amennyiben a megállítás az említett módokon történik, a követendő közlekedési magatartásra vonatkozó utasításnak megfelelő módon kell az úton közlekedő jármű vezetőjének eljárnia.

A KRESZ mellett speciális iránymutatás is szolgálja az egységes és szakszerű rendőri eljárást: a közúti járművek megállításának és követésének módszereiről és taktikáiról szóló 7001/2006. (IV. 6.) ORFK irányelv, amelynek 2. sz. alatti melléklete rögzíti a közúti jármű megállítása során alkalmazandó módszereket.

A mozgó jármű megállítása válik szükségessé többnyire szabálysértés, vagy bűncselekmény észlelése, illetve elrendelt fokozott közúti ellenőrzés, utazásbiztosítás során, illetve baleset helyszínén. Attól függően, hogy a rendőr gyalogosan, motorkerékpárral, illetve gépkocsival hajtja végre e feladatot, különböző módszereket kell alkalmazni. A megállítás helyét úgy kell megválasztani, hogy sem a szolgálati, sem pedig a leállított jármű más járművek forgalmát indokolatlanul ne akadályozza, és ne veszélyeztesse. A megállításnál fokozott figyelmet kell fordítani arra, hogy a járművezető a jelzést kellő időben észlelje.

További formai előírás, hogy a láthatóság elősegítésére láthatósági mellény, és a rendelkezésre álló eszközöktől függően nappal jelzőtárcsa, vagy fényvisszaverő kezelő, fehér kesztyű használata, éjjel és korlátozott látási viszonyok között, fényvisszaverő öv, fényvisszaverő sapkaszalag, jelzőtárcsa, illetve elemlámpa alkalmazása szükséges. Éjjel, illetve korlátozott látási viszonyok esetén pedig elsősorban megfelelően megvilágított helyen kerüljön sor a megállításra.

A szolgálati járművel menet közben végrehajtott leállítások során, valamint az úttesten, útpadkán és a leállósávon történő intézkedés ideje alatt, minden esetben működtetni kell a megkülönböztető fényjelzést. Az ORFK Irányelv szerint továbbá a rendőr biztonságát elsősorban a jármű hátulról történő megállítása szolgálja, amelynek érdekében a megkülönböztető fényjelzést használó gépjárműből a rendőrnek hangszórón keresztül kell a közlekedő jármű vezetője részére a követendő közlekedési magatartásra vonatkozó utasítást adnia (pl.: forgalmi rendszám, típus, illetve egyedi azonosításra alkalmas jegy és a követendő cselekvés megnevezésével), és ezt a szóbeli utasítást – annak érdekében, hogy az a közlekedőket ne érje váratlanul és figyelmüket felkeltse – a rövid ideig üzemeltetett

megkülönböztető hangjelzés adása is meg kell, hogy előzze. Az Irányelv részletes útmutatást ad arra nézve is, hogy hogyan kell a szolgálati járművel megállni, illetve mi a teendő, ha a hátulról való megállítási kísérlet nem vezet eredményre.

A panaszossal szemben intézkedő rendőr csak részben tartotta be a KRESZ, illetve az ORFK Irányelv idézett rendelkezéseit. A konkrét esetben a megkülönböztetett fényjelzés használatát a panaszos elismerte, azonban – állítása szerint – hangjelzés nem történt. A rendőrség szerint történt rövid idejű hangkürt használat is. Azonban a rendőr karjának, fehér szegélyű piros tárcsának, piros vagy fehér fényű lámpának a fel-le mozgatásáról, illetőleg hangszórón vagy a megállásra felhívó szövegű felirat használatáról egyetlen dokumentum sem tesz említést. Jelen ügyben akkor járt volna el az intézkedő rendőr jogszerűen és szakszerűen, ha a fentebb említett módszereket, technikai eszközöket alkalmazza.

A jog- és szakszerűtlen rendőri intézkedés sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát.

3) A panaszbeadvány szerint a rendőr az azonosításra vonatkozó kötelezettségének oly módon tett eleget, hogy a panaszos arra vonatkozó kérésére, hogy azonosító számát adja meg, lehúzta léthatósági mellénye cipzárját és megmutatta.

A c. r. törzsőrmester a szolgálati fellépés módja tekintetében úgy nyilatkozott, hogy határozottan, a napszaknak megfelelően köszönt és tisztelgett az intézkedés megkezdésekor, majd közölte vele a szabálysértés elkövetésének tényét, és igazoltatás alá vonta. Az intézkedés végén pedig az egyenruháján elhelyezett szolgálati jelvényét felmutatta és szóban is közölte jelvéyszámát (illetve a panasztétel lehetőségét).

Az Rtv. 20. §-a tartalmazza a rendőri intézkedés során a rendőr azonosítására vonatkozó rendelkezéseket, amelynek az a célja, hogy a rendőri intézkedések, eljárások során minden esetben kétséget kizáróan azonosítani lehessen az eljáró rendőrt. Ennek ugyanakkor nem lehet olyan hatása, hogy az intézkedést akadályozza. A 20. § (1) bekezdése szerint a rendőrt intézkedése során vagy az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. Ugyanezen törvényhely (2) bekezdése szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. A rendőr továbbá a (3) bekezdés értelmében köteles – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni. A törvényhely (4) bekezdése pedig kimondja, hogy ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.

A Szolgálati Szabályzat 5. §-a tartalmazza a szolgálati fellépés módjára vonatkozó rendelkezéseket. Eszerint: az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgással kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése

előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. (A Szolgálati Szabályzat is meghatározza a kivételt: a rendőri intézkedés eredményességének veszélyeztetésére figyelemmel az előzőekben meghatározottak intézkedés megkezdését megelőző közlése akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.)

A Testület a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján arra a megállapításra jutott, hogy a konkrét esetben nem veszélyeztette volna a rendőri intézkedés eredményességét, ha már az intézkedés kezdetén közli, egyebek mellett, az azonosító számát a panaszos felé.

A Testület megállapítása szerint a rendőr az azonosításra vonatkozó előírásoknak nem megfelelően tett eleget, ami által sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

4) A panaszos szeretett volna kérni egy jegyzőkönyvet a helyszínen, de a rendőr azt válaszolta, hogy majd a szabálysértési eljárás során fogja megkapni a dokumentumot.

A c. r. törzsőrmester utólag készített jelentésében a panasz ezen része tekintetében úgy nyilatkozott, hogy a panaszos azon kérdésére, kap-e a helyszínen jegyzőkönyvet, azt a választ adta, hogy ott semmilyen jegyzőkönyvet nem állít ki, majd a szabálysértési feljelentés során a szabálysértési hatóság idézést küld a részére.

A Testület a panasz ezen eleme tekintetében utal arra, hogy az Rtv. egy esetben, az előállítás vonatkozásában ír elő alakiságot az érintett tekintetében [nevezetesen, hogy annak időtartamáról az intézkedés alá vont részére igazolást kell kiállítani, Rtv. 33. § (4) bekezdés].

A Testület megállapítása szerint azzal, hogy a panaszos a helyszínen nem kapott dokumentumot (jegyzőkönyvet) a rendőri intézkedésről, a rendőrség részéről nem merült fel mulasztás, ezáltal nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

5) A panaszos állítása szerint előtte egy ezüst színű „puttonyos” gépkocsi közlekedett, ami ugyanolyan módon kanyarodott ki a körforgalomból, vezetőjével szemben azonban nem kezdeményeztek a rendőrök intézkedést.

A rendőri jelentés szerint a kérdéses időpontban a lezárt útszakaszon „puttonyos” jármű nem közlekedett sem a panaszos járműve előtt, sem pedig a szolgálati gépkocsi mögött, a rendőri jelzés egyértelműen a panaszos gépkocsijára vonatkozott. A rendőrök azokat a járművezetőket állították meg, akik jelezték, hogy N. település felé akartak kihajtani.

A panasz ezen részével összefüggésben a Testület utal az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdésében foglalt részrehajlásmentes intézkedés kötelezettségre. Eszerint a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni. A részrehajlás nélküliség azt jelenti, hogy a rendőri intézkedés során a rendőr az érintett személyére tekintet nélkül bárkivel szemben köteles eljárni. A rendőri intézkedés során nemre, fajra, vallásra, politikai nézetre tekintettel különbséget tenni nem szabad, illetve ez a minőség a rendőri intézkedés megtételének vagy elmulasztásának alapja nem lehet.

A panaszos azon állításával szemben, hogy előtte közlekedett egy másik gépjármű, ami hasonlóan szabálytalanul haladt át a körforgalmon, áll a rendőrségi állítás, amely szerint másik jármű nem közlekedett. Fénykép-, vagy videofelvételt nem készített sem a panaszos, sem a rendőrség.

A Testület az egymásnak ellentmondó bizonyítékok alapján úgy döntött, hogy a panaszossal szembeni eljárás részrehajló jellege, illetve a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelme nem állapítható meg.

V.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a panaszos közúton történt megállítását (szabálysértés elkövetésének észlelése miatt) indokoltanajtotta végre az intézkedő rendőr, ugyanakkor annak végrehajtási módja csak részben volt jogszerű és szakszerű, ami miatt sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. Úgyszintén a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét eredményezte, hogy a rendőr az azonosításra vonatkozó kötelezettségének sem teljes mértékben tett eleget. Nem idézett elő alapjogi sérelmet az, hogy a panaszos a helyszínen nem kapott dokumentumot a vele szemben történt rendőri intézkedésről. A rendőri intézkedés részrehajló volta tekintetében a Testület – az ellentmondó bizonyítékok miatt – nem állapíthatott meg jogsérelmet.

A jogsérelem mértéke azonban nem érte el a Testület súlyos alapjogi sérelmet megalapozó állásfoglalását, ezért a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2016. május 5.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag